

stillet af hele Udvalget og tiltraadt af Indenrigsministeren. Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa, at i Stykke 2, Punkt 1, 1ste Linie, ændres „Sagkyndige“ til: „en Sagkyndig“. Dets nærmest en redaktionel Ændring, idet man maa forstaa det saaledes, at for de fleste Arbejders Vedkommende vil det være tilstrækkeligt, naar blot een sagkyndig Mand har godkendt Forslaget om Grundforbedring. I samme Stykke, Punkt 1, 3die—4de Linie, foreslaar Udvalget, at Ordet „Landinspektører“ udgaar. Der har indenfor Udvalget været Enighed om, at Landinspektører ikke i al Almindelighed vil være særlig anvendelige som sagkyndige paa dette Omraade. Man har ment, at deres Assistance for de fleste Arbejders Vedkommende vilde vise sig at være for dyr. Derimod har man stillet Forslag om, at der i samme Stykke, Punkt 1, 5te Linie, efter Ordet „Grundforbedringskonsulenter“ tilføjes: „og Planteavlskonsulenter“. Man er klar over, at der ikke overalt i Landet vil være Grundforbedringskonsulenter paa vedkommende Sted, og derfor har man ønsket ogsaa at kunne benytte Planteavlskonsulenter som sagkyndige. Disse Ændringsforslag er af meget lidt gennemgribende Natur, og jeg vil henstille til det høje Ting, at man vedtager dem og Lovforslaget her ved anden Behandling, idet jeg skal udtale Haabet om, at denne Lov maa blive anvendt i endnu højere Grad rundt om i Amtskredsene end Loven af 1921, saaledes at den kan komme til at opfylde det Formaal, som man har haft med den, dels at modvirke Arbejdsløsheden og dels at medføre saadanne Grundforbedringer, at Landets Jord kan blive mere produktiv.

Med disse Ord skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag samt Lovforslaget til Vedtagelse her ved anden Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—5

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5885; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5710).

Sagen sættes til Forhandling.

P. Andersen: Loven om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj vedtoges første Gang her i Rigsdagen i Maj 1921; den blev fornyet i Oktober 1921 og atter i 1922 og i 1924 uden væsentlige Ændringer. Det var i Loven overdraget Handelsministeren at foretage visse Indskrænkninger vedrørende Anvendelse af Pap og Kunstlæder i Skotøj samt at træffe Bestemmelser om Mærkningen og at nedlægge Forbud mod Salg af det Skotøj, der ikke var tilstrækkelig mærket, og som indeholdt de Stoffer, som er omtalt i den. Det var overdraget Justitsministeren at forbyde Indførsel af saadant Skotøj her til Landet samt at kræve, at alt indført Fodtøj skulde mærkes „Udlandsk“. Det bestemtes endvidere i Loven, at Overtrædelser kunde straffes med Bøder fra 500 til 10.000 Kr., og at de paa-gældende Varer skulde konfiskeres. Ved Lovens Behandling her i 1924 udtaltes Ønsket om, at der blev foretaget en Undersøgelse for at faa klaret, om det var muligt at paabyde Mærkning af Fodtøj, der indeholdt Pap og Kunstlæder, paa en saadan Maade, at det blev tydeligt, at dette Materiale var anvendt i Fodtøjet. Ministeren erklærede sig villig til at medvirke til disse Undersøgelser og til at ændre Loven, hvis det efter Undersøgelsen maatte vise sig formaalstjenligt. I den mellem-liggende Tid har Spørgsmaalet været forelagt Skotøjsudvalget af 1921, der har indsendt en Indstilling angaaende Udfærdigelsen af en Lov med Bibeholdelse af de indskrænkende Bestemmelser, og denne Indstilling har Ministeren i det væsentlige sluttet sig til, dog har han foreslaaet den